

пископ-атѣ Кордубскій на Александра и на Аріа,
но не можа нишо да направи, за това събра со-
боръ въ Нікемъ.

Глава 37.

За първый-атѣ вселенскій соборъ въ
Нікемъ Еидунийскъ.

Великій Константинъ, къто видѣ, защо не можа нишо да направи съ писма-та, дето ги проводи на Александра и на Аріа, совѣтъвалъ съ єпископы-те, и реши да събира общи соборъ, за да съмъ пригледа мнѣніе-то Аріево, и други церковни рабочти. И за този соборъ са опредѣли градъ Нікемъ Еидунийскій, понеже бѣше близъ на Нікомидія, гдѣ-то имаше самодержецъ-атѣ престол-атѣ си. Послѣ прати писма на складѣ, тѣ выка єпископы-те, и єпископи-те съ събраха на триста и двадесать и пять год. по Христу, числомъ триста и осемнадесать, освенъ священици и дїакони.

Отъ тїа єпископи бѣха по знамени, Александъръ Александрийскій, кой-то имаше съ себе-си и дїакона Аданасія, еустатий Антіохийскій, Макарій Іерусалимскій; Римскій-атѣ же єпископъ понеже бѣше много старъ, не доде, но проводи отъ него въ склонъ джамина священици, Вікторъ и Векентій; а Митрофанъ Константинополскій єпископъ понеже бѣше боланъ, прати на място-то си священика Александра.